

§ 22 bestemmer, i Overensstemmelse med det tidligere Forslag, at for Nationalbanken og andre i Henhold til særlig Lov oprettede Banker kan Ministeren, for saa vidt Nationalbankens oktrojmæssige Rettigheder — der ikke berøres af denne Lov — eller andre særlige Forhold gør det paakrævet, efter at Samraad med Bankens Bestyrelse har fundet Sted, fastsætte Lempelser i Henseende til Anvendelsen af de i nærværende Lov indeholdte Forskrifter.

I Bankudvalgets Betænkning havde Direktør Green taget Forbehold overfor denne Bestemmelse, som Nationalbanken havde foreslaet affattet anderledes, da den betragtede den som værende i Uoverensstemmelse med Bankens Oktroj. Ministeren udtalte, at han er enig i, at Oktrojen ikke kan forandres uden ved særlig Lov, men han maatte fastholde, at Nationalbanken er underkastet Tilsyn i paakommende Tilfælde. Mindretallet, Sven, som mente, at Lovforslagets Affattelse af § 22 »ikke tilstrækkelig klart præciserer, at uden Nationalbankens godvillige Indrømmelse kan der ikke foretages nogen Overførelse af Banklovens Bestemmelser i Strid med Oktrojen«, foreslog følgende Affattelse: »Denne Lovs Bestemmelser kan kun gøres gældende i Forhold til Nationalbanken, for saa vidt de ikke er i Strid med dennes oktrojmæssige Rettigheder, der ikke berøres af denne Lov, og kun i det Omfang, som Handelsministeren efter Forhandling med den forenede Bankbestyrelse bestemmer«, men Forslaget forkastedes med 115 Stemmer mod 12.

Som det fremgaar af det foranstaaende, indtog Sven som Mindretal i Udvalget paa flere Punkter en Særstilling. Han udtalte i Betænkningen, at han stillede sig »stærkt tvivlende overfor Nyttens af adskillige af de i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelser, sigtende til at betrygge Bankernes Udlaansvirksomhed. Mindretallet ønsker i lige saa høj Grad som Flertallet, at de danske Banker handler saa forsigtigt, at fremtidige Krak kan undgaas, men det er nu en Gang ikke nok blot at opstille Grænser for de enkelte Engagements Størrelse. — — — Paa adskillige Punkter afstod han fra at stille Ændringsforslag, men foruden de toran angivne stillede han flere saadanne: Til § 2 om at lade Bestemmelsen om, at i Tvivlstilfælde afgør Ministeren, hvorvidt et Erhvervsforetagende omfattes af denne Lov, udgaa, ligeledes til § 12, hvor ogsaa Myndigheden i et Tvivlstilfælde er henlagt til Ministeren, idet han mente, at det tilkommer Domstolene